

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ชมรมจักรยานวันอาทิตย์จังหวัดเชียงใหม่ เกิดจากการรวมตัวของประชาชนที่มีความสนใจและรักการขี่จักรยานเช่นเดียวกัน และมีความรู้สึกร่วมกันในการใช้จักรยานในการรณรงค์เพื่อลดปัญหาการจราจรติดขัดและปัญหามลภาวะ เป็นนิมิตรหมายที่ดีต่อการแก้ไขปัญหาด้านการจราจรและปัญหามลภาวะเป็นพิษที่ถูกต้อง คือทำให้ลดปริมาณของยานยนต์ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของปัญหาดังกล่าว (อนุ เนินหาด, 2543) นอกจากการขี่จักรยานจะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวแล้ว การขี่จักรยานยังส่งผลดีต่อสุขภาพของผู้ใช้และชุมชนที่ใช้จักรยานอีกมากมาย ให้ผู้ใช้ได้มีการออกกำลังกายจากการขี่จักรยาน ใช้เป็นพาหนะในการเดินทางระยะใกล้ ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ใช้และประเทศชาติ ทั้งยังเป็นประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทำให้ผู้ใช้ได้ใกล้ชิดกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม เป็นการส่งเสริมสุขภาพทั้งในระดับปัจเจกบุคคลและสังคมส่วนรวม ทำให้คนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชมรมจักรยานวันอาทิตย์จังหวัดเชียงใหม่เป็นกลุ่มผู้ใช้จักรยานที่มีความหลากหลาย และมีกิจกรรมที่เด่นชัดในเรื่องของการส่งเสริมสุขภาพ แม้ในระยะหลังจะมีจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมในเช้าวันอาทิตย์ได้ลดลงไปบ้าง แต่กลับมีผู้ใช้จักรยานในพื้นที่อื่น ๆ เพิ่มมากขึ้นในตัวเมือง และแผ่ขยายไปยังอำเภอต่าง ๆ รวมทั้งจังหวัดใกล้เคียง เกิดเป็นเครือข่ายผู้ใช้จักรยานภาคเหนือขึ้น สมาชิกที่ร่วมกิจกรรมกับชมรมเป็นประจำมีความเหนียวแน่น เป็นชุมชนปฏิบัติการที่มีศักยภาพในการพัฒนาให้มีความเจริญงอกงามและมีความยั่งยืนต่อไป

ปัจจุบันจักรยานเป็นพาหนะที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป จักรยานสามารถช่วยส่งเสริมสุขภาพให้กับผู้ใช้และชุมชน เป็นพาหนะที่เหมาะสมกับประชาชนทุกเพศทุกวัยและมีประโยชน์ในหลายมิติ สามารถใช้เป็นพาหนะในการเดินทางระยะใกล้ที่ไม่ทำให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางเสียงและทางอากาศ เป็นพาหนะที่สะอาดปราศจากการเผาผลาญน้ำมันเชื้อเพลิงใด ๆ มีความปลอดภัยมากกว่ารถยนต์และจักรยานยนต์ทั้งต่อตัวผู้ใช้และคนข้างเคียง ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ใช้และถ้าผู้ใช้เป็นจำนวนมากยังช่วยลดการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงของประเทศชาติ ผู้ใช้จักรยานได้ออกกำลังกายไปในตัว เป็นการสร้างเสริมสุขภาพด้านร่างกาย นอกจากนั้นยังมีประโยชน์ด้าน

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทำให้ผู้เข้าชมได้ใกล้ชิดสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม ในสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เกิดการสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างคนและชุมชน จึงเป็นการส่งเสริมสุขภาพทางด้านจิตใจและสังคมด้วย จักรยานยังเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมคุณธรรมต่อผู้ใช้ในการไม่สร้างความเสียหายหรือรบกวนต่อสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติและสภาพแวดล้อมในชุมชน ทำให้คนเห็นคุณค่าของสังคม และสถาปตยกรรมชุมชน ได้เห็นปัญหาของชุมชนอย่างใกล้ชิด มีส่วนทำให้คนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลกจึงนำจักรยานมาใช้เป็นยุทธศาสตร์ในการรณรงค์ให้ใช้จักรยานในบางโอกาสเมื่อเดินทางระยะใกล้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดปัญหาการจราจรและปัญหามลภาวะในเขตเมือง ซึ่งมีการดำเนินการในหลายประเทศ เช่น ในประเทศอังกฤษ เดนมาร์ก อิตาลี เนเธอร์แลนด์ สหรัฐอเมริกา เยอรมัน ญี่ปุ่น และประเทศอื่น ๆ การดำเนินการดังกล่าว ส่งผลถึงคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีของประชากรที่อาศัยเมือง ถือเป็นการลงทุนที่ต่ำที่สุดวิธีหนึ่งในการแก้ไขปัญหาจราจร เมื่อเทียบกับวิธีการอื่น ซึ่งปัจจุบันทั่วโลกยอมรับแนวคิดดังกล่าว และถือว่าจักรยานเป็นพาหนะส่วนบุคคลที่ใช้การได้ดี และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาสังคมแบบยั่งยืน

จากแนวคิดการส่งเสริมสุขภาพที่เน้นการส่งเสริมกระบวนการเพิ่มสมรรถนะให้ประชาชนมีความสามารถในการควบคุมและพัฒนาสุขภาพตนเองอันจะเป็นผลต่อสุขภาวะที่สมบูรณ์ทั้งทาง ร่างกาย จิตใจ และสังคม บุคคลและกลุ่มบุคคลจะต้องมีความสามารถในการจำแนกและตระหนักถึงความปรารถนาของตนเอง สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ ตลอดจนเปลี่ยนแปลงหรือเผชิญกับภาวะแวดล้อมได้ ดังนั้นในกระบวนการส่งเสริมสุขภาพจึงได้เน้นความสำคัญของปฏิบัติการชุมชนที่เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังเน้นการเพิ่มพลังของชุมชน (Community Empowerment) โดยประชาชนในชุมชนจะต้องมีบทบาทสำคัญในกิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพที่ชุมชนเป็นผู้ตัดสินใจ และควบคุมโดยมีการมุ่งเน้นให้ประชาชนทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพและปรับปรุงสุขภาพของตนเอง รวมทั้งการปรับเปลี่ยนเงื่อนไขทางสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดูแลสุขภาพตนเอง เป็นชุมชนที่เข้มแข็งและพึ่งตนเองได้ มีผู้ทำหน้าที่เป็นตัวกลางประสานเชื่อมโยง ตลอดจนให้การชี้แนะเป็นเงื่อนไขที่สำคัญต่อการมีสุขภาพดี ทิศทางการส่งเสริมสุขภาพแนวใหม่จึงมีแนวความคิดขอบเขตการดำเนินงานที่กว้างขวางกว่าเดิมมากและไม่อาจดำเนินงานได้โดยองค์กรภาครัฐฝ่ายเดียว จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือและการระดมพลังจากทุกฝ่าย เช่น ภาคประชาชน องค์กรเอกชนและภาครัฐ (สุรเกียรติ์ อชานานุภาพ, 2541)

ชมรมจักรยานวันอาทิตย์จังหวัดเชียงใหม่เป็นกลุ่มของประชาชนที่มีการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อประโยชน์ของสังคม ควรมีการพัฒนาเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น และการเปลี่ยน

แปลงนั้นจะต้องเป็นไปในทางที่ดีขึ้น เติบโตขึ้น งอกงามขึ้น (Batten อ้างในพัฒน์ สุจันงค์ และคณะ, 2524) ในการพัฒนาเพื่อให้เป็นที่ตอบสนองปัญหาของชุมชนอย่างแท้จริง จะต้องมุ่งให้มีการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนและให้การพัฒนาเป็นไปอย่างสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในชุมชนนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น ความสามารถหรือพลังอำนาจที่มีอยู่ในชุมชนซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายด้าน ทั้งด้านกายภาพ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและการเมือง (เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง, 2532) ปัจจุบันแนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานพัฒนา ได้รับการยอมรับและใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในงานพัฒนา กระบวนการของการมีส่วนร่วมนั้นมิได้ขึ้นอยู่กับการริเริ่มหรือการวางแผน โดยรัฐ แต่จะเกิดความสำเร็จได้นั้นอยู่ที่ประชาชนในชุมชนที่มีวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมอย่างชัดเจน พลังกลุ่มจะเป็นปัจจัยสำคัญทำให้งานพัฒนาต่าง ๆ บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย (จริญญา วงษ์พรหม, 2536) นอกจากนี้การพัฒนาจำเป็นต้องมีการรวมพลังในลักษณะเบญจภาคี ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน นักวิชาการและประชาชน เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน

มองจากทัศนะการรู้คิด (Cognitivism) ชุมชนการปฏิบัติคือกลุ่มของคนที่เกี่ยวข้องกันอย่างไม่เป็นทางการ โดยมีความสนใจ ความเชี่ยวชาญและความรู้สึกที่มีร่วมกันในกิจกรรมร่วม (Joint Enterprise) สำหรับการแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเรียกว่า ชุมชนการปฏิบัติ (Communities of Practice) ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของสังคมที่มีความรู้เป็นฐาน พบกันแบบหน้าต่อหน้า ไปจนถึงการพบกันเชิงสัญลักษณ์และจินตนาการ เช่น กลุ่มที่ปรึกษาธุรกิจผู้ซึ่งเชี่ยวชาญเรื่องการตลาดเชิงยุทธ์ หรือกลุ่มผู้ผลิตเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต ที่มีการสร้างและถ่ายทอดชุดความรู้ อันมหาศาล เป็นต้น ชุมชนปฏิบัติการบางชุมชนพบกันเป็นประจำ เช่นกินข้าวเที่ยงด้วยกันทุกวัน พฤติกรรม เป็นต้น ในขณะที่ชุมชนการปฏิบัติอื่น ๆ อาจใช้วิธีเชื่อมโยงกันโดยผ่านเครือข่าย E-mail ชุมชนการปฏิบัติหนึ่ง ๆ อาจไม่จำเป็นต้องมีวาระที่ชัดเจนว่าจะต้องทำอะไรในแต่ละสัปดาห์และถ้ามีก็ไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามนั้นวาระต่อวาระ โดยธรรมชาติแล้วคนในชุมชนการปฏิบัติจะร่วมปันกันประสบการณ์และความรู้ในวิธีการที่ลื่นไหลอย่างเสรีและริเริ่มสร้างสรรค์ซึ่งจะพุ่มพักวิธีใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาอยู่เสมอ (Wenger and Snyder, 2000)

ชมรมจักรยานวันอาทิตย์จังหวัดเชียงใหม่ เป็นชุมชนการปฏิบัติที่มีการเกาะกลุ่มกันอย่างไม่เป็นทางการของผู้ที่สนใจในการขี่จักรยานเช่นเดียวกัน มีความเชี่ยวชาญที่แตกต่างกันไปตามหน้าที่การงาน มีความรู้สึก ร่วมกันในการใช้จักรยานเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนและสังคมส่วนรวม มีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแนวความคิดการส่งเสริมสุขภาพแนวใหม่ที่เกิดจากภาคประชาชนเห็นความสำคัญและได้ก่อตั้งขึ้นเป็นชมรมจักรยานขึ้น อีกทั้งภาครัฐก็มีส่วนร่วมในการก่อตั้งชมรมเช่นกัน ดังที่การจราจรจังหวัดเชียงใหม่ได้ร่วมกับประชาชนก่อตั้งชมรมจักรยานวันอาทิตย์เชียงใหม่ขึ้น การดำเนินงานของชมรมจักรยานวันอาทิตย์จังหวัดเชียงใหม่ ถือว่าเป็นชมรมที่

มีความเคลื่อนไหวทางสังคมมากกว่าชมรมจักรยานอื่น ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการดำเนินงานโครงการจักรยาน วันอาทิตย์เชียงใหม่ได้มีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ หลายอย่าง ในระยะเริ่มต้นได้ดำเนินโครงการโดยการรณรงค์ให้มีกิจกรรมขี่จักรยานรอบคูเมืองเชียงใหม่ทุกวันอาทิตย์ ซึ่งได้ดำเนินการมาตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2539 จนถึงปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง ในระยะเริ่มแรกมีเข้าร่วมโครงการเพียง 50-60 คน แต่ในปัจจุบันมีผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกชมรมจักรยานวันอาทิตย์ประมาณ 1,700 คน นอกจากกิจกรรมดังกล่าวแล้วยังมีกิจกรรมอื่น ๆ อีกหลากหลายประการที่ได้จัดเพิ่มเติมได้แก่

1. กิจกรรมขี่จักรยานทัศนศึกษาตามสถานที่ต่าง ๆ ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวและสถานที่พักผ่อนตามธรรมชาติ โบราณสถาน หอศิลป์ วัด และสถานที่สำคัญอื่น ๆ โดยมีระยะทางประมาณ 10-70 กิโลเมตร
2. กิจกรรมประจำปี คือการขี่จักรยานขึ้นดอยสุเทพปีละ 1 ครั้ง โดยกำหนดวันอาทิตย์แรกของเดือนธันวาคม โดยผู้ที่ขี่จักรยานไปถึงยอดดอยสุเทพจะได้รับมอบเกียรติบัตรเป็นที่ระลึก
3. การร่วมกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีของจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ งานลอยกระทง งานสงกรานต์ งานวันเข้าพรรษา และงานไม้ดอกไม้ประดับ เป็นต้น
4. การจัดทำข่าวสารชมรมเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์ขี่จักรยานของชมรม และกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ เป็นต้น

จากการดำเนินงานของชมรมที่ตอบสนองกลยุทธ์ (Strategy) การส่งเสริมสุขภาพแนวใหม่ตามกฎบัตรออตตาวา (Ottawa Charter) คือการเพิ่มความเข้มแข็งให้กับปฏิบัติการชุมชน (Strengthen Community Action) และพัฒนาทักษะส่วนบุคคล ให้มีวิถีชีวิตที่สร้างเสริมสุขภาพจากประโยชน์ของการใช้จักรยาน และชมรมยังมุ่งผลักดันให้เกิดการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้จักรยาน ทั้งมิติทางด้านกายภาพ มิติทางสังคมวัฒนธรรมและมิติทางด้านจิตวิญญาณ ดังที่ได้เสนอแนะทางจักรยานต่อคณะกรรมการงานจราจรตำรวจจังหวัดเชียงใหม่ และสร้างสังคมการขี่จักรยานที่มีความรัก ความเอื้ออาทรต่อกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งแนวคิดของกฎบัตรออตตาวามีความสอดคล้องกับเป้าหมายของแนวคิดชุมชนการปฏิบัติที่มุ่งขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการความรู้ (Knowledge Management) และการทักษะวิชาชีพ ชุมชนการปฏิบัติยังมีเป้าหมายสำคัญที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชนและองค์กร อาทิ สร้างแนวธุรกิจใหม่ซึ่งเป็นการส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจ ช่วยแก้ไขปัญหาที่มีอยู่อย่างรวดเร็ว ถ่ายทอดทักษะการทำงานได้รวดเร็ว ช่วยให้องค์กรธำรงไว้ซึ่งผู้มีความสามารถ แนวคิดเรื่องชุมชนการปฏิบัติจึงเป็นกรอบแนวคิดที่เหมาะสมในการศึกษาชมรมจักรยานวันอาทิตย์จังหวัดเชียงใหม่

ปัจจุบันความรู้ความเข้าใจต่อการส่งเสริมสุขภาพในชุมชนแนวใหม่ยังมีเพียงจำกัด โดยเฉพาะชุมชนการปฏิบัติ จึงควรมีการวิจัยและใช้กระบวนการวิจัยสร้างความเข้าใจถึงกระบวนการ

รวมตัวขององค์กรภาคประชาชนและความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรภาคประชาชนกับองค์กรภาครัฐ และเอกชนชมรมจักรยานวันอาทิตย์จังหวัดเชียงใหม่เป็นองค์กรภาคประชาชนที่มีศักยภาพต่อการเป็นชุมชนที่เข้มแข็งและยั่งยืนในอนาคต ถ้าได้มีการศึกษาอย่างลึกซึ้งและนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อนำไปพัฒนาชมรมจักรยานวันอาทิตย์จังหวัดเชียงใหม่ และองค์กรภาคประชาชนอื่น ๆ ให้มีศักยภาพในฐานะเป็นภาคีส่งเสริมสุขภาพอย่างแท้จริงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการรวมตัวของสมาชิกชมรมจักรยานวันอาทิตย์จังหวัดเชียงใหม่ และศึกษาศักยภาพของชมรมในฐานะเป็นภาคีส่งเสริมสุขภาพ

การเลือกแหล่งข้อมูล

แหล่งผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกคณะกรรมการและสมาชิกชมรมจักรยานวันอาทิตย์จังหวัดเชียงใหม่เป็นหลัก และศึกษาผู้เกี่ยวข้องกับการใช้จักรยานในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ร้านค้า หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตเนื้อหา

1. การปฏิบัติร่วมกันของชมรม

- 1.1 การตกลง การพูดคุย เสร็จจัดรองรับเพื่อกำหนดกิจกรรมที่ทำร่วมกัน
- 1.2 การพัวพันร่วมกัน ซึ่งเกิดจากการกระทำกิจกรรมร่วม ความหลากหลายที่มีความสัมพันธ์กัน การเรียนรู้ร่วมกัน ความซับซ้อนทางสังคมและการดำรงความเป็นชุมชนไว้
- 1.3 ผลผลิตที่เกิดจากการกระทำร่วมกัน ได้แก่ แบบแผนการกระทำ องค์ความรู้ เรื่องเล่า สัญลักษณ์ การกระทำ และมโนทัศน์

2. การร้อยรัดความสัมพันธ์ของชมรม

- 2.1 กระบวนการร้อยรัดความสัมพันธ์โดยผ่านคนและความรู้
- 2.2 มิติการกระทำร่วมกัน
 - มิติในการเข้าร่วม ได้แก่ การกระทำร่วมกัน การมีปฏิสัมพันธ์กัน
 - มิติการสร้างรูปธรรมในการเข้าร่วม ได้แก่ รูปแบบ จุดเน้น เอกสาร ฯลฯ

3. อัตลักษณ์การเป็นสมาชิกชมรม

- 3.1 การพัฒนาของสมาชิกไปสู่อัตลักษณ์ของการเป็นส่วนหนึ่งชมรม
- 3.2 ความสามารถในการต่อรองความหมายเพื่อประโยชน์ร่วมกันของสมาชิกชมรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

การส่งเสริมสุขภาพ หมายถึง กระบวนการส่งเสริมให้ประชาชนเพิ่มสมรรถนะในการควบคุมและพัฒนาสุขภาพของตนเองในการบรรลุซึ่งสุขภาวะอันสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจและสังคม

ชุมชนการปฏิบัติ หมายถึง กลุ่มของคนที่เกี่ยวข้องกันอย่างไม่เป็นทางการ โดยความเชี่ยวชาญและความรู้สึกร่วมกันสำหรับการแก้ปัญหาาร่วมกันอย่างใดอย่างหนึ่ง

ชุมชนผู้ใช้จักรยาน หมายถึง ผู้ใช้จักรยาน ในชีวิตประจำวันอย่างสม่ำเสมอในจังหวัดเชียงใหม่

ชมรม หมายถึง ชมรมจักรยานวันอาทิตย์จังหวัดเชียงใหม่

กิจการร่วม หมายถึง การเจรจา พูดคุย ต่อรอง และการตีความของกลุ่มบุคคลที่มีความสนใจและมีความเชี่ยวชาญในการใช้จักรยานร่วมกัน เพื่อให้เกิดการกระทำร่วมกัน

การพั้วพันร่วม หมายถึง ความสัมพันธ์ในการกระทำกิจกรรมร่วมกันอันเกิดจากการต่อรองในชั้น “กิจการร่วม”

ผลลัพธ์ที่มีใช้ร่วมกัน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำร่วมกันในชั้น “การพั้วพันร่วม” ได้แก่ ขั้นตอนการปฏิบัติ วิธีการปฏิบัติ เรื่องเล่า ทำทาง สัญลักษณ์ การกระทำและมโนทัศน์

การร้อยรัด หมายถึง การเชื่อมโยงความสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกในชมรม และชมรมกับองค์กรภายนอก

อัตลักษณ์ หมายถึง สิ่งที่แสดงถึงความเป็นสมาชิกในชมรมจักรยานวันอาทิตย์จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่เข้าร่วมกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของชมรม

องค์ความรู้ หมายถึง สิ่งที่เป็นเนื้อหาสาระ ความคิด หรือเป็นชุดความรู้ ต่าง ๆ เกี่ยวกับจักรยานที่มีอยู่ในชมรมจักรยานวันอาทิตย์จังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้

1. ทราบกระบวนการรวมตัวของชมรมจักรยานวันอาทิตย์จังหวัดเชียงใหม่
2. ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในชมรมและระหว่างชมรมกับองค์กรภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการขี่จักรยานเพื่อสุขภาพในจังหวัดเชียงใหม่
3. ทราบถึงศักยภาพของชมรมในฐานะการเป็นภาคีส่งเสริมสุขภาพ
4. นำองค์ความรู้ที่ได้ไปพัฒนาการดำเนินงานของกลุ่ม/องค์กรภาคประชาชนให้มีศักยภาพสู่การเป็นภาคีส่งเสริมสุขภาพที่เข้มแข็งและเป็นที่แพร่หลายมากขึ้น